

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 137/2022
29.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број .., кога заступа као пуномоћник Слађана Стишовић, адвокат из ..., Улица ... број .., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 199/22 од 15.08.2022. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 29.09.2022. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Управног суда Р4 у 199/22 од 15.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Предлагач је 26.09.2022. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 199/22 од 15.08.2022. године, којим је одбијен њихов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 16980/21, као неоснован. Истим решењем одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Предлагач у жалби наводи да је Управни суд погрешно закључио да у конкретном случају није повређено право предлагача на суђење у разумном року, јер из списка предмета произлази да се управни спор односи на оцену законитости коначног решења донетог у управном поступку који је отпочео подношењем захтева за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у априлу 2019. године. Истиче да управни спор није решен годину дана иако се ради о тужби лица које припада осетљивој категорији становништва. Предложено је да Врховни касациони суд утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и да му досуди одређене трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 16980/21, јер је од подношења тужбе 05.08.2021. године суд предузимао радње у фази претходног поступка како би од туженог прибавио одговор на тужбу и списе управног поступка. Како је тужени орган обавестио суд да су тражени списи већ достављени Управном суду за предмет У 16981/21, судија известилац у предмету У 16980/21 је, без одлагања, извршила увид у наведени предмет како би се упознала са списимаведеног управног поступка и изјаснила се да ће предмет узети у рад до краја септембра 2022. године. Приликом доношења ожалбеног решења узета је у обзир и околност да је рад Управног суда био редукован и отежан у првој половини 2022. године због решавања изборних спорова поводом Републичког референдума, као и локалних и парламентарних избора и избора за Председника Републике, а који спорови су по закону нарочито хитни и захтевају приоритет при решавању у односу на све друге предмете, па и у односу на предмет предлагача.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је поступио судија Управног суда када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 16980/21, имајући у виду све околности које су наведене у ожалбеном решењу, а које су објективно морале довести до дужег трајања управног спора. Управни спор је у моменту подношења приговора трајао 10 месеци, па је правилна оцена Управног суда да није протекао непримерено дуг временски период који би довео до повреде права предлагача на суђење у разумном року. Поред тога, у ожалбеном решењу су наведени разлози због којих предмет није могао бити решен у првој половини 2022. године. Из изјашњења судије известиоца несумњиво произлази да је предмету У 16980/21 дат приоритет у решавању, чиме је приговор испунио своју основну сврху, а то је убрзање судског поступка.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у ставу првом диспозитива, одбио жалбу предлагача.

Врховни касациони суд је, у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић